

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Αλέξης Παπαχελάς

Να εξουδετερώσουμε τη μεγάλη «νάρκη»

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΜΑΚΡΗ ΣΤΗΝ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

Είμαστε η μοναδική χώρα στον κόσμο που τη Δευτέρα μετά τις εκλογές αρχίζουμε πάλι να συζητάμε «πότε θα γίνουν εκλογές;». Αυτή τη φορά η «πίαση» άργησε κάπως, αλλά τώρα πήρε μπρος για τα καλά. Το ερώτημα συζητείται σε καφενεύα και σαλόνια. Τα στοιχεία πέφτουν, άλλα καλοπροαίρετα και άλλα...

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης θεωρεί ότι είναι κομμάτι του brand του να ολοκληρώσει την τετραετία και μετά να πάει σε εκλογές. Το θεωρεί υπεύθυνο και θεσμικό. Και είναι. Με μια διαφορά. Η «νάρκη» της απλής αναλογικής είναι μπροστά μας και απειλεί να τινάξει τη χώρα στον αέρα. Το ρίσκο είναι πολύ μεγάλο. Η «νάρκη» πρέπει να εξουδετερωθεί έγκαιρα και αποτελεσματικά. Η χώρα χρειάζεται μία καθαρή περίοδο πολιτικής ηρεμίας και προβλεψιμότητας για να μπορέσει να βγει για τα καλά από την κρίση, να ξεπεράσει την πανδημία και να μείνει στις ράγες της ανάπτυξης. Η χώρα χρειάζεται μία καθαρή περίοδο πολιτικής ηρεμίας και προβλεψιμότητας για να μπορέσει να βγει για τα καλά από την κρίση και να μείνει στις ράγες της ανάπτυξης.

Υπάρχουν επιχειρήματα για να προσφύγει στις κάλπες η κυβέρνηση την άνοιξη -και δεν είναι αμελητέα. Η αξιωματική αντιπολίτευση πάει κι έρχεται. Δεν μπορεί να βρει το στίγμα της και αδυνατεί να εκμεταλλευθεί τη δυσφορία μέρους της κοινής γνώμης. Στα δεξιά της Ν.Δ. υπάρχει χώρος για κάτι καινούργιο, που θα αντλούσε δύναμη από τον κόσμο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και το ισχυρότατο αντισυστημικό ρεύμα, που τώρα βρήκε σκοπό ύπαρξης στην αμφισβήτηση των εμβολίων. Προφανής φυσικός ηγέτης δεν έχει προκύψει, αλλά η «πελατεία» είναι εκεί και όπως έλεγε πάντοτε ένας βετεράνος πολιτικός,

Με την αξιωματική αντιπολίτευση παγιδευμένη σε αντιφάσεις και εσωστρέφεια και τον χώρο στα δεξιά ακέφαλο και ανοργάνωτο, οι συνθήκες ευνοούν τον κ. Μητσοτάκη, τώρα.

«όταν υπάρχει ζήτηση, κάποιος θα το ανοίξει το μαγαζί κάποια ώρα». Με την αξιωματική αντιπολίτευση παγιδευμένη σε αντιφάσεις και εσωστρέφεια και τον χώρο στα δεξιά ακέφαλο και ανοργάνωτο, οι συνθήκες ευνοούν τον κ. Μητσοτάκη, τώρα.

Τα καλοκαίρια κρύβουν όμως πια και σημαντικά ρίσκα. Οι πυρκαγιές είναι μόνιμη απειλή που δεν θα φύγει. Το κράτος και οι αρμόδιες υπηρεσίες του αλλάζουν με τρομακτική καθυστέρηση, όσο ικανή και να είναι η πολιτική ηγεσία. Επιβάλλεται ρεαλισμός σε αυτό το ζήτημα. Το επόμενο καλοκαίρι θα είναι όμως και το τελευταίο πριν ο κ. Ερντογάν μπει για τα καλά στην πιο κρίσιμη και επίφο-

βη προεκλογική μάχη της ζωής του. Με ό,τι αυτό σημαίνει για την Ελλάδα.

Η απόφαση δεν είναι εύκολη. Διακυβεύονται πολλά για τη χώρα. Ο κίνδυνος να προκληθούν πρόωρες εκλογές σε μια άκαιρη συγκυρία είναι τεράστιος. Η ακρίβεια θα δοκιμάσει τις αντοχές της κοινωνίας. Οι πολίτες είναι πολύ λιγότερο προβλέψιμοι από ό,τι στο παρελθόν και ενίοτε εκδικούνται ηγέτες που εμφανίζονται στα μάτια τους να τους «εκβιάζουν» πολιτικά. Το είδαμε στον Καναδά και αλλού. Παρ' όλα αυτά, πρέπει να είμαστε επικεντρωμένοι στον έναν βασικό στόχο: να αποφύγουμε τη μεγάλη «νάρκη» που θα μας βγάλει, πάλι, από τις ράγες της λογικής και της σταθερότητας.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Νίκος Μωραΐτης

Θα ξανακυβερνήσει ποτέ ο ΣΥΡΙΖΑ;

Θα ξανακυβερνήσει ποτέ ο ΣΥΡΙΖΑ; Είναι ένα ερώτημα το οποίο τίθεται συχνά, με διάφορους τρόπους. Έχει τη δύναμη; Έχει τη δυναμική; Έχει τα στελέχη; Έχει το πρόγραμμα; Έχει κάνει την απαραίτητη αυτοκριτική; Και είναι ένα ερώτημα που τίθεται απαξιοτικά, όταν συνοδεύει δημοσκοπήσεις του Συστήματος, στις οποίες η ΝΔ εμφανίζεται κυρίαρχη και ο ΣΥΡΙΖΑ σε επίπεδα μεσαίου κόμματος. Όμως το ερώτημα έχει ήδη απαντηθεί. Για τον απλό λόγο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ήδη κυβερνήσει. Δεν είναι πλέον η Αριστερά του 3% που θα δοκιμασθεί για πρώτη φορά. Κατ'ύλην τη χώρα για τεσσαράμισι χρόνια και ξέρουμε όλοι πού πέτυχε και πού απέτυχε, πού ήταν άξιος και πού τραγικός.

Ήταν άξιος να βγάλει τη χώρα από τα Μνημόνια μέσα σε μόλις τρία χρόνια, όταν το παλιό πολιτικό σύστημα που χρεοκόπησε τη χώρα πάλευε να κλείσει μία αξιολόγηση, έκοβε τις συντάξεις 12 φορές, φτωχοποιούσε έναν λαό

Όταν παίρνεις μία χώρα σε συνθήκες πολέμου, δεν μπορείς να τους φροντίσεις όλους εξίσου. Ο αδύναμος προηγείται.

και έφτανε την ανεργία των νέων στο 60%. Ήταν άξιος να ρυθμίσει το χρέος, να υψώσει τοίχος προστασίας στους πιο αδύναμους πολίτες, να αυξήσει τον κατώτατο μισθό, να επαναφέρει τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, να ψηφίσει δικαιωματικά νομοσχέδια, να πάρει το μεγάλο ρίσκο μίας Συμφωνίας που έλυσε εθνικό θέμα, όταν το παλιό πολιτικό σύστημα μόνο δημιουργούσε νέες εθνικές πληγές. Και πού ήταν τραγικός ο ΣΥΡΙΖΑ. Στο να δημιουργήσει δεσμούς με τη διαπλοκή. Να καταφέρει, κόντρα στο 95% των εχθρικών ΜΜΕ, να χτίσει μία δική του φωνή.

Τραγικός στο να αντιπαρέλθει την προπαγάνδα του αντιπάλου. Με τα χέρια δεμένα. Ανήμπορος να υπερασπιστεί το έργο του, το άφησε έρμαιο στη σπίλωση. Και αδύναμος -ως νέο κόμμα εξουσίας- να στελεχώσει το Κράτος με δικά του, έμπιστα πρόσωπα, ώστε να αποφύγει ύποπτους Τσουβάλες και Κολοκώρηδες του δεξιού κρατικού μηχανισμού.

Όχι ότι δεν έκανε λάθη ο ΣΥΡΙΖΑ. Με κορυφαίο την υπερφορολόγηση της μεσαίας τάξης. Όμως όταν παίρνεις μία χώρα σε συνθήκες πολέμου, δεν μπορείς να τους φροντίσεις όλους εξίσου. Ο αδύναμος προηγείται.

Οι δημοσιογράφοι της λίστας Πέτσα κοιτούν με αυταρέσκεια τις δημοσκοπήσεις που παρήγγειλαν, τα 40άρια της ΝΔ και τα 50άρια του Μητσοτάκη και ρωτούν χαιρέκακα: Θα ξανακυβερνήσει ποτέ ο ΣΥΡΙΖΑ;

Αντί να θέσετε όμως το ερώτημα στον Αλέξη Τσίπρα, θέσετέ το σε εσάς. Αν κοιτάζετε στον καθρέφτη την κυβέρνηση Μητσοτάκη και βλέπετε τους εαυτούς σας, ξαναψηφίστε τον. Σημαίνει απλά ότι -κατά πλειοψηφία- αυτό αξίζει σε αυτό τον λαό.

Και αφήστε εμάς τους «λίγους» -όπως κάνουν πάντα οι «λίγοι» σε αντίστοιχα καθεστώτα- να διαχωρίζουμε τη θέση μας από αυτή την Ελλάδα 2.0 που βάζει καθημερινά γκολ στις ζωές μας, τις ελπίδες μας και την αξιοπρέπειά μας.